

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. S. Augustinus à paruulo eruditus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

nitate disputare. Dabo authorem pium, ea de re, quæ aliqui controvèrtitur, non dubitantem. Cuius hæc sunt verba.

VIII.

Thom Can-
tiprat. lib.2.
Apum. c.48.
9. 3.

Quid te inflas, humana superbia? quò tenderis? quò assurgis fortius, tanto turpius conquassaris. Audi, quid de Beato Augustino S. Volusianus in Laude mirabili testatur, dicens: In alijs sacerdotibus per mundum quomodo cumq; toleratur infacia, id est ignorantia, cum autem ad Augustinum ventum fuerit, Legi Dei deesse creditur, quidquid eum contigerit ignorare. Quid autem tam magnifico viro, super profunditate Sermonis & arduarum rerum disputatione, contigerit, audiamus. Inter miracula quedam Beati Augustini tale quid de eo reperitur. Eo in tempore, quo Beatus Augustinus librum de Trinitate composuit, illi tale miraculum Deus ostendit. Hipponeñsis ciuitas Africa nobilis, in qua Beatus Augustinus Episcopatum administrabat, super littus maris pulcherrimè sita erat. Beatus autem Augustinus in consuetudine habebat, ut, post diurnum studium ac laborem, vespere super littus maris, sequentibus eum à longe Episcopis & Clericis, qui eum, pro consilio & negotio universalis Ecclesie, frequentabant, solus antecedens deambularet: ne scilicet eius contemplationem & studium fabulatio impediret. Cum ergo sic solus, vice quadam, incederet, puerulum mira pulchritudinis super littus maris sedentem inuenit, qui facta in terra fossa parvula, sicut pueri in plateis ludentes solent, cochleari argenteo aqua de mari hauriebat, & in illam fossam parvulam effundebat. Quem ut Beatus Augustinus ita serio sedentem vidit, pedem mox pressit, & stetit. Procedensq; inde, puerum salutat, & inquirit, quid agat: Et puer cum magno serio respondens, volo, inquit, totum mare istud exhaire, & isti fossa, si possum, infundere. Quo responso, quasi puerili, vir sanctus in risum decentissimum concitatus, respondit: Et quomodo, inquit, ô bone puer, hoc poteris? ingens mare est, paruum cochlear, quo exhauris, parua etiā fossa, in quam infundis. Et mox puer: possibilis, inquit, mihi est hoc facere, quod intendo, quam te implere, quod cogitas. Ad hoc Beatus Augustinus mirabiliter stupefactus, quid hoc esset, interrogat. Et puer: Cogitatu, ait, voluis, & estimas volumine breui concludere, quid sit illud individuæ Trinitatis inexplicabile Sacramentum. Et hoc quidem antequam possis, isti fossa parvula potius totius maris undas infundam. Hac dicens puer repente disparuit. Beatus vero Augustinus Christum in fæto glorificans, quam verum puer dixerat, mox aduertit.

IX.

Hæc ad Liburnū, portū Pisanorum contigisse tradit Iacobus Philippus Bergomensis. Quidquid sit de loco; de puer

IESV